

Ένα ταμείο για την άμυνα

του **Γιώργου Ρακκά** από την [Ρήξη φ. 143](#)

Η διελκυστίδα εγχώριας παθογένειας και ξένης επιτροπείας ψαλιδίζει περαιτέρω την αποτρεπτική ισχύ της Ελλάδας. Υπάρχει πολιτική εξόδου;

Δεν μας έφταναν όλα τα εγχώρια πολιτικά δεινά που επί δεκαετίες ψαλίδιζαν την αποτρεπτική ισχύ της χώρας, αφήνοντάς την εκτεθειμένη σήμερα στην οξυμένη τουρκική επιθετικότητα, έχουμε και την οικονομική επιτροπεία.

Οι Γερμανοί δημοσιονομικοί διαχειριστές μας δεν βλέπουν με καλό μάτι τις, έστω και απίστευτα καθυστερημένες προσπάθειες για τον εκσυγχρονισμό, αλλά και την κάλυψη των πάγιων αναγκών των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων.

Έτσι, με σειρά πανομοιότυπων δημοσιευμάτων στον γερμανικό Τύπο, παρουσιάστηκε αρνητικά η πρωτοβουλία για τον εκσυγχρονισμό των F-16 –αναγκαίος ώστε να μην ανατραπούν εντελώς οι εναέριες ισορροπίες στο Αιγαίο– καθώς υποστηρίχτηκε ότι έτσι οι Έλληνες βρίσκουν αφορμή να επιτρέψουν στις πατροπαράδοτες συνήθειές τους του δημοσιονομικού εκτροχιασμού.

Βεβαίως, το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών δεν έχει πάρει ακόμα επίσημα θέση και ενδεχομένως να μην το κάνει, μιας και οι Αμερικάνοι υποστηρίζουν ενθέρμως τη σχετική πρωτοβουλία και προσφάτως –όπως αποκάλυψε η σελίδα «Πτήση & Διάστημα» (22 Μαρτίου 2018) το κογκρέσο αποφάσισε να χρηματοδοτήσει σημαντικό μέρος του προγράμματος, εφόσον η ελληνική πλευρά

καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις και χρονοδιάγραμμα μέχρι τις 22 Απριλίου.

Ωστόσο, από τα δημοσιεύματα και μόνο είναι ενδεικτική η αντιμετώπιση της επιτροπείας, που δεν διακρίνει μεταξύ ζωτικών και δευτερευουσών αναγκών της χώρας, αλλά τα θέτει όλα στον πάγκο του δημοσιονομικού χασάπη: Είτε μιλάμε για προεκλογικές παροχές, είτε για... επενδύσεις στην άμυνα, ή για την καταπολέμηση της δημογραφικής κρίσης που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία.

Όσο για τους Αμερικάνους, δεν είναι ότι ξαφνικά μας αγάπησαν, απλώς επιθυμούν να συντηρούν μια ελάχιστη ισορροπία έναντι της απασφαλισμένης Τουρκίας και βέβαια είναι πάγια τακτική του Τραμπ να χρηματοδοτεί εμμέσως προγράμματα που αναλαμβάνει η αμερικάνικη βιομηχανία, για να προστατέψει θέσεις εργασίας ή ακόμα και να δημιουργήσει νέες.

Ωστόσο, το ζήτημα είναι ότι με την γκρίνια των επιτρόπων ή αμερικάνικα φιλοδωρήματα δουλειά δεν γίνεται. Ούτε από την άλλη το πολιτικό σύστημα είναι ικανό να διαμορφώσει γρήγορα τις απαιτούμενες συναινέσεις, ώστε να καλυφθεί το χαμένο έδαφος δεκαετιών, καθώς η υλικοτεχνική στήριξη των ενόπλων δυνάμεων υπήρξε ως γνωστόν μεταπολιτευτικά το προπύργιο της μίζας και της διασπάθισης.

Βρισκόμαστε άραγε σε αδιέξοδο; Μια ενδιαφέρουσα πρόταση κατέθεσε ο... διευθύνων σύμβουλος της ΣΑΝΗ ΑΕ και τώως πρόεδρος των Ελλήνων Ξενοδόχων (ΣΕΤΕ) Ανδρέας Ανδρεάδης, ο οποίος δήλωσε ότι προτίθεται να δημιουργήσει ταμείο απευθυνόμενο στους εύπορους της χώρας και της διασποράς, με σκοπό την συγκέντρωση πόρων 1 δις. € για τη στήριξη των ενόπλων δυνάμεων. Καλή ιδέα, αρκεί να μην είναι πυροτέχνημα «εταιρικής εθνικής ευθύνης», ίδιο με τα πυροτεχνήματα «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης» στα οποία προβαίνουν συνήθως οι μεγαλοεπιχειρηματίες.

Πάντως, η λογική του κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Για να αντιμετωπίσεις την πρόκληση ενός ριζικού ανορθωτικού προγράμματος, που για το επίπεδο, τις ικανότητες και τον παραδεδομένο τρόπο λειτουργίας κυβέρνησης και αντιπολίτευσης ισοδυναμεί με τον τετραγωνισμό του κύκλου, απαιτείται να υιοθετηθούν καινοτόμες πρακτικές: Μια τέτοια είναι και η σύσταση ενός «ταμείου για την άμυνα» – fund, για τους γιάπηδες, αν βρίσκουν παλαιομοδίτικο και κακομοίρικο το «ταμείο» Το ταμείο αυτό δεν πρέπει να απευθύνεται μόνον στον κλειστό κόσμο των ελίτ, αλλά σε όλους τους Έλληνες, ιδίως της διασποράς, και σκοπός του δεν μπορεί είναι μόνον η εύρεση πόρων, αλλά και τα ακόλουθα:

α) Να διασφαλιστεί η χρηστή απορρόφησή τους (με προϋποθέσεις, λόγου χάρη, ανάλογες με αυτές που έχουν θεσπίσει πλέον στην Ε.Ε. για να μη διασπαθίζονται προγράμματα όπως τα ΕΣΠΑ).

β) Να τεθούν ρήτρες συναίνεσης στις πολιτικές δυνάμεις, ώστε να μην αναλωθούν οι πόροι σε μίζες, εξασφάλιση πολιτικής επιρροής, χαλκευμένα προγράμματα και άλλα τινά της γνώριμής μας φαυλοκρατίας.

γ) Να δοθεί προτεραιότητα σε προγράμματα που ενισχύουν την εγχώρια πολεμική βιομηχανία, ώστε να ενισχυθεί η αυτοδυναμία της χώρας και να πάψουμε να αντιπροσωπεύουμε τους πάγια χρήσιμους ηλιθίους του κλάδου των πολεμικών προμηθειών.

Μπορεί άραγε να υλοποιηθεί ένα τέτοιο σχέδιο;

Η θετική υπέρβαση της μεταπολίτευσης, και όχι η αρνητική, διά της κατάρρευσης και της παρακμής, θα συντελεστεί εάν και όποτε καταφέρουμε τέτοιες ρήξεις και τομές με τις νοοτροπίες του παρελθόντος, που για τα ελληνικά δεδομένα ισοδυναμούν με πραγματικές πολιτικές επαναστάσεις. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν, λοιπόν, ιδίως για τους «κινηματικούς» της εθνικής ανεξαρτησίας, που θέτουν την ατζέντα των μαζικών διεκδικήσεων...

Πηγή: [Αρδην - Ρήξη](#)